

за рахунок бюджету, з іншого – не працевлаштовані випускники потребують перекваліфікації і відповідно додаткових витрат, що фінансуються за рахунок коштів служб зайнятості [2].

Враховуючи необхідність забезпечення ефективності використання державних ресурсів для розробки та реалізації державно цільових програм, необхідно обґрунтувати доцільність їх формування. По-перше, безробіття серед молоді, яке пов'язано з першим робочим місцем, – це і є проблемою, яка актуальна та потребує державної підтримки, як на національному, так і на регіональному рівнях. По-друге, частка молоді покидає країну внаслідок неможливості знайти роботу за фахом, що адекватно оплачується. Створення сприятливих умов для працевлаштування молоді, яка отримала вищу освіту, її ефективна праця на благо нашої країни є одним з пріоритетних завдань державної політики, що можна вирішити завдяки розробці та реалізації державної цільової програми.

1. Гриньова В. М., Новікова М. М. Державне регулювання економіки: підручник. – К.: «Знання», 2008. – 398 с.
2. Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 р. від 06.08.2014 р. № 385 (затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385).

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СТАНОВЛЕННЯ ЛОГІСТИЧНИХ ПІДХОДІВ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Абросімова О.В.

Науковий керівник – Кондратенко Н.О., д-р екон. наук, професор

У сучасних умовах високої конкуренції, невизначеності та нестійкості ринкового середовища для досягнення успіху в підприємницькій діяльності недостатньо використовувати лише маркетингові підходи, потрібно застосовувати сучасні високоефективні способи і методи управління потоковими процесами, одним з яких є логістика.

Термін «логістика» (з грец. *logistike* – майстерність підраховувати, міркувати) бере свої витоки ще з часів Римської імперії, коли існували спеціальні службовці «логісти», які займалися розподілом продуктів харчування. Фахівці американської ради з управління логістикою вважають, що логістика – це процес планування, управління та ефективного контролю (з точки зору зниження витрат) потоку запасів сировини, матеріалів, незавершеного виробництва, готової продукції, послуг і відповідної інформації від місця виникнення цього потоку до місця його споживання (включаючи імпорт, експорт, внутрішні та зов-

нішні переміщення) з метою повного задоволення попиту споживачів [1, с. 51].

Логістика як господарська діяльність – це процес управління рухом і зберіганням сировини, матеріалів, напівфабрикатів і готової продукції в господарському обороті від первинного джерела сировини до кінцевого споживача, а також пов'язаною з цими операціями інформацією [2].

Сьогодні підприємства, що застосовують логістику, досягають переваг над конкурентами, значно збільшуючи прибуток за рахунок зниження виробничих і невиробничих витрат. Впровадження логістики дозволяє істотно скоротити часовий інтервал на всіх стадіях виробничого циклу. Скорочення часу відбувається, в першу чергу, у виробничому процесі між придбанням сировини, матеріалів і доставкою готового продукту споживачу.

Логістична операція – це відокремлена сукупність дій з реалізацією логістичних функцій, спрямована на перетворення матеріального і/або інформаційного потоку [3, с. 70].

До логістичних операцій з матеріальним потоком можна віднести завантаження, транспортування, розвантаження, комплектування, складування, пакування і інші операції. Логістичні операції з інформаційним потоком – це, збирання, обробка і передавання інформації, яка відповідає матеріальному потоку. Слід відзначити, що витрати на виконання логістичних операцій з інформаційними потоками складають суттєву частину логістичних витрат, але досить важко документуються.

До логістичних операцій можна також зарахувати такі, як прогнозування, контроль, оперативне управління щодо логістичної діяльності.

При здійсненні деяких логістичних операцій матеріальний потік може розглядатися як фіксований параметр для заданого моменту часу. Тоді він перетворюється на матеріальний запас. В основі процесу управління матеріальними потоками лежить обробка інформації, циркулюючої у логістичних системах.

Сьогодні логістика для України – це сфера, що зароджується, та істотно відстає від середньосвітового рівня за розвитком інфраструктури економіки, через це виникає безліч проблем: нерациональний розвиток товаропровідних структур, застаріла транспортна інфраструктура; низький рівень розвитку виробничо-технічної бази складського господарства; недостатній рівень розвитку і використання сучасних систем електронних комунікацій, систем зв'язку і телекомунікацій

тощо. Саме ці проблеми сповільнюють впровадження логістики в економіку держави, а подолати їх за короткий період неможливо.

Актуальною на сьогодні залишається проблема формування теорії логістики як самостійної наукової гілки. Для розвитку логістики в Україні необхідно стимулювати її практичне застосування шляхом формування правової юридичної бази щодо проблем логістики, яка в даний час відсутня, також немає кваліфікованих спеціалістів та центрів їх підготовки; стабілізації економіки країни, тому що загальна економічна ситуація, незавершеність вирішення питання власності, скорочення обсягів виробництва, інфляція гальмують будь-які новації; логістичний підхід передбачає проведення кардинальних змін у структурі підприємства, перехід до більш гнучких організаційних структур, створення спеціалізованих логістичних центрів і служб, залучення кваліфікованих спеціалістів, що вимагає значних фінансових вкладень.

1. Coyle J., Bardi E., Langley C Zarzadzanie logistyczne. – Warszawa : PWE, 2002. – 734 p.
2. Бойко О.В. Використання логістичних рішень в управлінні збутовою діяльністю підприємств – виробників будівельних матеріалів / О.В. Бойко, Ю.Д. Кубай // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ir.kneu.edu.ua:8080/bitstream/2010/3933/1/19%20-%2022.pdf>.
3. Ларіна Р. Р. Логістика : навч. посіб. / Р. Р. Ларіна. Донецьк. держ. ун-т упр. – Донецьк : Дог ДУУ, 2006. – 277 с.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИМИ ЗМІНАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Волошан М.О.

Науковий керівник – Кондратенко Н.О., д-р екон. наук, професор

Сучасний етап у розвитку суспільства характеризується корінними перетвореннями, що супроводжуються фундаментальною трансформацією економічних систем. Посилення інтеграційних тенденцій в економіці приводить до значного ускладнення структур, зростання взаємозв'язків і взаємозалежностей між різними економічними об'єктами, що істотно загострює проблеми управління. Вирішення протиріччя між традиційними уявленнями в цій сфері й економічною реальністю вимагає розроблення й застосування концепції управління організаційно-економічними змінами промислового підприємства.

В нашому дослідженні особливу увагу звернемо на такі ключові моменти організаційно-економічних змін як їх зміст та процес. Зміст відображає емпіричне спостереження у формі, якості чи стані організаційного елемента на протязі часу [1]. Елементами, як було зазначено вище можуть виступати будь-які підсистеми організації.